

Dr. Knud Rasmussens Betydning for Grønland og Grønlænderne.

Af Otto Rosing

Fra Thule til Kap Farvel, og fra Angmagssalik til Scoresby Sund har Budskabet om Knud Rasmussens Død ramt som et haardt Slag. — Alle uden Undtagelse blandt vore Landsmænd har sikkert haft den Følelse, som naar een af Bopladsens mest uundværlige Storfangere pludselig omkommer i Kajak — et uerstatteligt Tab, som Menneske, som Støtte og som Ven.

Han vandt alles Beundring ved sit jævne og beskedne Væsen, skønt han havde en Storfangers stolte Rejsning og var en Pionerskikkelse — en Høvding. Han var os overlegen i arktisk Sport og Idrætter, var os overlegen i Sprogets Brug. Fordi han var Digter, kunde han udtrykke sig paa en saare køn Maade, i Udtryk øst ud lige fra Hjærtet. Hans Skildringer, f. Eks. „Moskusoksernes Tvekamp“ — i „Min Rejsedagbog“ — som ogsaa er trykt paa Grønlandsk — kan vore bedste Fortællere ikke gøre efter. Han har forskønnet, beriget og fornyet vort Sprog.

Hans Betydning for Grønland og Grønlænderne kan ikke vejes nok med Ord. Alene et Foretagende som Stationen Thule kan jo give os en Forestilling om, hvor stor Betydning han havde. Han anlagde Stationen, plantede dér det danske Flag — ved det Sted, der laa Amerika nærmest, oprettede Handel og Mission. Han op hjalp Missions- og Skolearbejdet ved at give dem Kirke og Skole. — Thule eller, som det almindelig kaldes, Cap York, var hans Hjertebarn.

Hvad den mere civiliserede Del af Grønland angaar, da var det hans Ønske og Stræben at faa det danske Sprog indført som Skolefag, for at Befolkningens Horizont derigennem kunde faa en efter hans Mening tiltrængt Udvidelse, og nu er dette sket.

Nu de sidste Par Aar havde han haft mest Interesse af at færdes

blandt Angmagssaliks Beboere, her havde han fundet et Virkefelt, der kunde komplettere hans folkloristiske Studier.

Ved Indsamlingen af gamle grønlandske Sagn og Minder har Dr. Knud Rasmussen lykkeligvis i sidste Øjeblik haft Held til at bevare for det grønlandske Folk Forbindelsen med dets gamle Kultur.

Fordi vort gamle Land fik Lov til at høre Danmark til, helt og holdent, kan vi ogsaa takke Dr. Knud Rasmussen for hans Indsats, baade i Haag og paa mangfoldige andre Omraader.

Hans Minde skal leve blandt os i kommende Tider, og Knud Rasmussen *selv* vil staa for os som een af vore største Sagaskikkelser.
